

Motion till riksdagen

1988/89:N409

av Nic Grönvall (m)

Ett förtydligande av riksdagens energipolitiska beslut

Riksdagens senaste beslut avseende energipolitiken vilar på näringsutskottets betänkande 1987/88:40. Betänkandet föranleddes främst av regeringens proposition 1987/88:90. En central fråga i propositionen och därmed i näringsutskottsbehandlingen av denna var frågan om en förtida avveckling av delar av den svenska kärnkraftsresursen skulle genomföras.

Efter utskottsbehandlingen uttalade utskottsmajoriteten och därmed senare riksdagens majoritet skälen för att regeringens i propositionen framlagda förslag avseende tidpunkten för den förtida avvecklingen av kärnkraftsreaktorer var godtagbara.

Emellertid gjorde utskottsmajoriteten och riksdagen i detta sammanhang en hel serie uttalanden som skänkte åtskillig osäkerhet till den verkliga innebörden av detta riksdagens beslut. Således uttalade riksdagsmajoriteten, med referens till riksdagens tidigare beslut, att den säkra tillförseln av energi inte skulle få äventyras. Vidare uttalade riksdagen att det skulle vara en central uppgift "inför kontrollstationen" att det konkret klargjordes vilka åtgärder för energitillförsel, som måste vidtas för att inte den tidigare lagda avvecklingen av två reaktorer skulle resultera i elbrist eller osäker eltillförsel vid mitten av 1990-talet. Majoriteten uttalade att den elintensiva industrins försörjning måste tryggas.

Vidare uttalade riksdagen att det vore angeläget att regeringen vid kontrollstationen redovisade sin bedömning av de samhällsekonomiska kostnaderna för en förtida avveckling.

Av det som nu framgår torde få anses helt klarlagt att riksdagens majoritet i verkligheten avsett en *verklig* kontrollstation och icke blott en kontrollstation, som syftat till att bedöma urvalet av reaktorer.

Av statsrådet Birgitta Dahls uttalanden under senare tid framträder en alltmer militant hållning till industrins krav på visshet om blivande energipriser och kravet på garantier för försörjning av tillräcklig mängd elektrisk energi. Ej heller respekteras kravet om rimlig planeringstid för utbyggnad av ett nytt energisystem.

Den stora mängden konsumenter av elenergi för hushållsuppvärmning känner stark oro för den framtida prisutvecklingen och stor osäkerhet om huruvida el kommer att vara tillgänglig för sådan uppvärmning. Hela den energipolitiska situationen i Sverige präglas av mycket stor osäkerhet om vilka beslut som gäller och om osäkerhet om framtida försörjning av energi i allmänhet och av elenergi i synnerhet.

Trots att stora tekniska och ekonomiska resurser lagts ned på ansträng-

ningen att utveckla nya elenergiproduktionsmedel och trots att omfattande ansträngningar gjorts att åstadkomma en väsentlig minskning av energiförbrukningen i samhället kan nu konstateras att de energiprognoser som legat till underlag för tidigare riksdagsbeslut i dessa frågor än en gång visar sig ha varit riktiga. Man torde ha att räkna med att Sverige måste ha tillgängligt en elektrisk energiresurs som förmår att leverera till olika konsumenter omkring 150–160 twh per år.

Riksdagsbeslutet om begränsning av koldioxidutsläpp och annan miljöhänsyn gör att det är omöjligt i dag att utpeka någon energikälla som kan ersätta den kärnkraftsproducerade elenergin utan att mycket omfattande miljöskador uppkommer. Sådana kommer inte att accepteras.

Med hänvisning till det som anförts kan konstateras att planeringen av det svenska samhället kräver att ett förtydligande av nu föreliggande energipolitiskt beslut göres. Den enklaste metoden att åstadkomma ett sådant förtydligande vore att riksdagen uttryckligen förklarade att kontrollstationen 1990 skall omfatta hela den strategiska planen för Sveriges elenergiförsörjning. Därvid måste priset på den nödvändiga försörjningen av elektrisk energi särskilt beaktas.

Hemställan

Med hänvisning till det som anförts yrkas

att riksdagen uttryckligen förklarar att den tidigare beslutade kontrollstationen för energipolitiken år 1990 skall omfatta en total översyn av det energipolitiska läget och en total omprövning av strategin för kärnkraftens avveckling.

Stockholm den 18 januari 1989

Nic Grönvall (m)